

عنوان مقاله:

کنوانسیون تهران راه کار مقابله با تهدیدهای زیست محیطی خزر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم دریایی با رویکرد نوآوری در اکوسیستم های آبی با تکیه بر اقتصاد دریا پایه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سجاد ترکاشوند

مریم ترکاشوند

محمد مهدی سراقی

مهدی ترکاشوند

خلاصه مقاله:

تبیین جایگاه کنوانسیون تهران برای جلوگیری از تهدیدهای زیست محیطی دریای خزر، هدف این تحقیق می باشد. لذا با روش جمع آوری کتابخانه ای و با روش توصیفی و تحلیلی به این نتایج دست یافته است: یکی از بزرگ ترین دستاوردها در طول حفظ و احیای دریای خزر، تهیه متن کنوانسیون از محیط زیست دریایی خزر بود، برخلاف چالش های سیاسی-امنیتی-اقتصادی-اجتماعی، کنوانسیون تهران با پیگیری مجلس و دولت ایران و حمایت سازمان های بین المللی، بر اساس ضرورت حل مسائل بحرانی زیست محیطی دریای خزر به مرحله اجرا رسید. کنوانسیون تهران که در سال ۲۰۰۳ به امضا رسید، به عنوان ابزاری حقوقی، الزامات عمومی و سازوکار نهادی را برای حفظ محیط زیست خزر فراهم می کند. کنوانسیون علاوه بر حفاظت از دریای خزر در برابر تمام منابع آلودگی، هدف حفظ، احیا و حمایت از محیط زیست دریایی دریای خزر را دنبال می کند. این اهداف مبتنی بر شماری از اصول زیست محیطی شناخته شده بین المللی هستند، از جمله اصل پیشگیری، اصل مسئولیت آلوده کننده و اصل دسترسی به اطلاعات. کنوانسیون دربرگیرنده تمهیداتی در مورد بهره برداری عقلانی و پایدار از منابع زنده دریای خزر، و همین طور تمهیداتی در مورد ارزیابی تأثیرات زیست محیطی و نظارت بر محیط زیست، و تحقیق و توسعه است. کشورهای حاشیه دریای خزر، علاوه بر تکالیف عمومی ناشی از کنوانسیون، ملزم هستند به تنهایی و یا با همکاری یکدیگر تمام اقدامات لازم را به منظور تحقق اهداف کنوانسیون صورت دهند و با سازمان های بین المللی نیز در این جهت همکاری کنند.

کلمات کلیدی:

کنوانسیون تهران، محیط زیست، دریای خزر، تهدیدها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056996>

